

ZATERDAG

DE ZATERDAG VAN BRENDA LELIE

Altijd wat te klussen

TEKST MIRJAM VAN IMMERZEEL BEELD KRISTS KULA

Brenda Lelie (39) woont op vijf minuten van de Oostzee, bij Ventspils in Letland. Soms lopen haar katten een eindje mee als ze gaat zwemmen of uitwaaien. 'Maar vandaag niet, de zee is ze te luid. De rode kater hebben we meegenomen uit Nijmegen, waar we tot 2021 woonden. Ik werkte in Nederland als psycholoog, maar ik wilde anders leven. Nu wijd ik mij aan het vertalen van Letse literatuur.' Afgelopen jaar had Lelie een primeur: de allereerste Nederlandse vertaling van een Letse roman. En dat terwijl ze vijf jaar geleden nog geen woord Lets las. In Nederland was de zaterdag al voor meer praktische zaken: boodschappen, het huishouden, een klus hier en daar. 'Alleen klussen we hier nu veel meer. Ons huis is oud en van hout, dus er is altijd wel wat te doen, vooral in de zomer. En dan is er nog de moestuin. De katten blijven altijd wel bij ons in de buurt vanwege de wilde zwijnen en vossen. Ik heb zelfs eens een eland in de tuin zien rondlopen. Met houtkachels is het aanpoten in de winter om het huis warm te houden.' Vandaag is mijn buurvrouw komen helpen met het winterhout. 'Er is zelfs een woord voor samen klussen met je burens: *talka*. Van de week hebben we haar geholpen met wat elektriciteitswerk. Zo gaat het vaak twee kanten op hier.'

► Benieuwd naar het huis van Brenda Lelie? Kijk in de bijlage ZONDAG.

ZONDAG

DE ZONDAG VAN BRENDA LELIE

Sterke band met de natuur

TEKST MIRJAM VAN IMMERZEEL BEELD KRISTS KULA

‘Je krijgt een andere blik als je emigreert’, zegt Brenda Lelie (39), die sinds een paar jaar met haar vriend aan de Baltische kust van Letland woont. ‘Hier word je vanzelf ondergedompeld in de natuur. De meeste Letten zijn van huis uit luthers, maar ze voelen een sterke band met de natuur en hun voorchristelijke tradities. Dat lees en hoor je terug in hun literatuur en oude liedjes. In hun folklore bestaan allerlei natuurgoden, die ‘moeders’ worden genoemd, zoals de windmoeder en de zeemoeder. Ik vind dat prachtig.’ Haar zondagen verlopen anders dan vroeger in Nijmegen. ‘We hebben geen directe burens en zitten op veertig minuten rijden van de stad. Dus er is genoeg rust en ruimte om bij te komen van de deadlines die bij mijn vertaalwerk horen. Ik ga graag naar het strand of wandelen in het bos. Niets praktisch in ieder geval, al is er altijd wel wat te klussen hier. Laatst hebben we weer de Midzomernacht mogen meevieren, op 21 juni, en het Sint Janfeest na zonsondergang op de 23e. Mensen trekken mooie kleren aan, bezoeken familie, steken grote vuren aan en blijven de hele nacht op – dat hoort erbij. En ze zingen. Ik heb heel kort meegedaan in een amateurkoortje, van een paar vrouwen uit de buurt. Ik dacht: leuk, niet al te serieus. Alleen bakte ik er niets van. Mensen kunnen hier zo ontzettend goed zingen, dat zit er al heel vroeg in.’

► Het Lets kent een speciaal woord voor klussen met je burens. Lees het in de bijlage ZATERDAG.